ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ
5
ΙΟΥΝΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ ΕΤΟΣ ΙΗ΄
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5521

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΗΣ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Η ΕΛΛΑΣ ΑΓΩΝΙΣΘΕΙΣΑ ΣΚΛΗΡΩΣ ΔΕΝ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΔΙΑ ΚΑΝΕΝΑ ΕΙΔΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ Ἤ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΚΗΔΕΜΟΝΙΑΣ

Ὁ κ. Καραμανλῆς ἐπέστρεψεν ὡς ἀπαράδεκτον ἐπιστολὴν ὡρισμένων Ἄγγλων βουλευτῶν ἐξ ἀφορμῆς τῶν γεγονότων τῆς Θεσσαλονίκης

ΑΝΕΠΙΤΡΕΠΤΟΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟΝ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΩΝ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

ΣΑΦΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ "ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ" ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 4.— Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς ἐπέστρεψεν ὡς ἀπαράδεκτον τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν τοῦ ἀπηύθυνον ὡρισμένοι Ἄγγλοι βουλευταί, ἐξ ἀφορμῆς τῶν γεγονότων τῆς Θεσσαλονίκης.

Ὁ κ. Καραμανλῆς, ὁμιλῶν σχετικῶς, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ὑποθέτω, ὅτι θὰ ἔπραττε τὸ ἴδιον καὶ ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργός, ἐὰν ἐλάμβανεν ἐπιστολὴν παρομοίου περιεχομένου ἀπὸ Ἕλληνας βουλευτάς, διότι ἡ ἐν λόγῳ ἐπιστολὴ δὲν ἀποτελεῖ μόνον ἀνεπίτρεπτον παρέμβασιν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς χώρας μας, ἀλλὰ υἱοθετεῖ καὶ τὰς κατὰ τῆς Ἑλλάδος συκοφαντίας τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν τελευταῖον καιρὸν ἐξαπέλυσε μίαν πολύπλευρον κατὰ τῆς χώρας μας ἐπίθεσιν.

»Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτήν, διαπιστώνω μὲ λύπην μου, ὅτι ἀπό τινος χρόνου τὸ Λονδῖνον κατέστη τὸ ἐπίκεντρον τῆς ἐπιθέσεως αὐτῆς καὶ ὅτι τὰ ψεύδη τοῦ κομμουνισμοῦ κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καθίστανται κατὰ κανόνα «πολιτική» ὡρισμένων κοινοβουλευτικῶν καὶ δημοσιογραφικῶν κύκλων ἐν Ἀγγλίᾳ. Οὕτω, υἱοθετήθησαν πρό τινος τὰ ψεύδη «περὶ πολιτικῶν κρατουμένων».

»Τὸ ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, εὐθὺς ὡς ἠγέρθη ὁ θόρυβος, ἀνεκοίνωσεν ἐπισήμως:

»1) Ὅτι οἱ φερόμενοι ὡς πολιτικοὶ κρατούμενοι κατεδικάσθησαν κατὰ τὴν περίοδον 1945 ἕως 1950 διὰ κοινὰ ἐγκλήματα ὑπὸ ὁρκωτῶν δικαστηρίων, ὡρισμένοι δὲ δι' ἐσχάτην προδοσίαν ἀπὸ στρατοδικεῖα, τῶν ὁποίων ὅμως αἱ δίκαι ἐπεκυρώθησαν ἐν συνεχείᾳ τὸ 1950)51 καὶ ἀπὸ ἀναθεωρητικὰ δικαστήρια.

»2) Ὅτι οὗτοι κατεδικάσθησαν ἐπὶ κυβερνήσεων, τῶν ὁποίων μετεῖχεν ἡ σημερινὴ Ἀντιπολίτευσις καὶ πολὺ πρὶν ἀναλάβῃ ἡ παροῦσα Κυβέρνησις. Καὶ

»3) Ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀπὸ 3.900 τὸ 1955, ὅτε ἀνέλαβεν ἡ πρώτη ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν μου Κυβέρνησις, περιωρίσθη εἰς 959, συνεπείᾳ τῶν μέτρων ἐπιεικείας, τὰ ὁποῖα ἐφήρμοσεν αὐτή. Ἀνεκοίνωσεν ἐπίσης, ὅτι οἱ ἐκτοπισμένοι διὰ λόγους ἀσφαλείας ἀνέρχονται σήμερον μόνον εἰς 6, ἔναντι 700 τοῦ 1955. Ἐνῷ ὅμως ἐπὶ τῆς συγκεκριμένης καὶ ὑπευθύνου αὐτῆς ἀνακοινώσεως οὐδεμία ἠγέρθη ἀμφισβήτησις, ὁ θόρυβος περὶ τὸ θέμα αὐτὸ συνεχίζεται ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ τοὺς ἰδίους πολιτικοὺς καὶ δημοσιογραφικοὺς κύκλους. Καὶ τὸ χειρότερον, ὅτι ὁ θόρυβος αὐτὸς συνδυάζεται κατὰ τρόπον πολιτικῶς καὶ κοινωνικῶς ἀπαράδεκτον, μὲ τὴν πρόσκλησιν τὴν ὁποίαν οἱ Βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας ἀπηύθυναν πρὸς τοὺς Ἕλληνας Βασιλεῖς.

»Κατόπιν ὅλων αὐτῶν, θὰ ἐδικαιούμην νὰ εἴπω πρὸς τοὺς ἐπιστολογράφους μου, ὅτι δοκιμάζομεν ἡμεῖς μεγαλυτέραν ἀπογοήτευσιν διὰ τὰ συμβαίνοντα ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὁποίαν δοκιμάζουν αὐτοὶ διὰ τὰ συμβαίνοντα δῆθεν ἐν Ἑλλάδι.

»Κατὰ τὸν αὐτὸν ἀβασάνιστον τρόπον υἱοθετήθησαν ἀπὸ τοὺς ἰδίους κύκλους τοῦ Λονδίνου τὰ κακοήθη ψεύδη τῆς ΕΔΑ διὰ τὴν ὑπόθεσιν Λαμπράκη. Εἶναι γνωστόν, ὅτι εἰς τὴν θλιβερὰν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ἡ ὁποία θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συμβῇ εἰς οἱανδήποτε χώραν, ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅλα τὰ μέτρα διὰ τὴν πλήρη καὶ ταχεῖαν διαλεύκανσίν της. Ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη, ἡ ὁποία τυγχάνει καθολικοῦ σεβασμοῦ εἰς τὴν χώραν μας, πέραν τῆς δικαστικῆς, ἀνέλαβε, κατ' ἐπιθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὴν διοικητικὴν ἔρευναν τῆς ὑποθέσεως.

»Ἐν τούτοις, οἱ ἐν λόγῳ Ἄγγλοι βουλευταὶ ὑποκαθιστοῦν τὴν Ἑλληνικὴν Δικαιοσύνην καὶ ἀντιγράφοντες πιστῶς τὴν καταγγελίαν τῆς ΕΔΑ, ὁμιλοῦν περὶ πολιτικῆς δολοφονίας, καταλογίζουν εὐθύνας καὶ κατονομάζουν ἀκόμη ὡς ἔνοχον μίαν ὀργάνωσιν, ἡ ὁποία ἱδρύθη τὸ 1931 καὶ ἔπαυσε νὰ ὑφίσταται μετὰ τὸν πόλεμον.

»Εἶμαι βέβαιος, ὅτι παρομοία συμπεριφορὰ ἔναντι τῆς Δικαιοσύνης τῆς πατρίδος των θὰ προεκάλει τὴν ἀγανάκτησιν τῆς Κοινῆς Γνώμης ἐν Ἀγγλίᾳ. Οἱ Βρεταννοὶ ὅμως εἶναι οἱ τελευταῖοι οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ παρασύρωνται ἀπὸ τοιαύτας συκοφαντίας, διότι ἐγνώρισαν καὶ ἐπλήρωσαν μαζί μας κατὰ τὴν περίοδον 1943—1946 καὶ τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς ἀπατηλὰς μεθόδους τῶν κομμουνιστῶν, μεθόδους τὰς ὁποίας ἐπαναλαμβάνουν καὶ σήμερον, ὁμιλοῦντες, ὅπως καὶ τότε, περὶ «ἐλευθερίας καὶ Δημοκρατίας». Ἀλλὰ Δημοκρατία ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως γνωρίζουν καὶ οἱ ἁπλῶς διερχόμενοι ἐξ αὐτῆς. Ἐὰν δὲ ὑποθέσωμεν, ὅτι ὑπάρχει διαφορά τις εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Δημοκρατίας ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, αὕτη συνίσταται ἀκριβῶς εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ἐν Ἑλλάδι γίνεται κατάχρησις τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν.

Ταῦτα θὰ ἦτο εὔκολον εἰς τὴν ἐποχήν μας νὰ τὰ γνωρίζουν οἱ συντάκται τῆς ἐπιστολῆς ἢ ἐὰν δὲν τὰ γνωρίζουν, θὰ ἠδύναντο νὰ τὰ διαπιστώσουν, ἐπισκεπτόμενοι τὴν Ἑλλάδα. Ἐάν, παρὰ ταῦτα, οἱ ἀναμιγνυόμενοι εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐπιμένουν νὰ ἐμφανίζωνται ὡς ὑπέρμαχοι, ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου, τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἴσως εἰς τὴν χώραν των περιπτώσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ ἀπασχολήσουν τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματά των. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν, εἶναι νὰ ἀφήσουν ἥσυχον τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία, ἀγωνισθεῖσα σκληρῶς διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν της, δὲν προσφέρεται πλέον διὰ κανενὸς εἴδους πολιτικὴν ἢ πνευματικὴν κηδεμονίαν».

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΕΝΝΕΝΤΥ

ΕΦ' ΟΣΟΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΛΑΟΙ ποὺ πεινοῦν οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἶναι ἱκανοποιημένος καὶ ἀσφαλὴς

Τὸ ἥμισυ περίπου τοῦ κόσμου ὑποσιτίζεται

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 4.— Ὁ Πρόεδρος Κέννεντυ ἀπηύθυνε σήμερον ἔκκλησιν πρὸς ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου, ὅπως συνεργασθοῦν πρὸς διάδοσιν τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεών των εἰς μίαν ἐκστρατείαν ἐναντίον τῆς πείνης, εἰς ἕνα πόλεμον ἀπελευθερώσεως ἀπὸ τὴν ἀνέχειαν.

Εἰς λόγον του, ἐκφωνηθέντα κατὰ τὴν σημερινὴν ἐναρκτήριον συνεδρίασιν τοῦ συνελθόντος ἐνταῦθα παγκοσμίου συνεδρίου τροφίμων, ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος ὑπεγράμμισεν, ὅτι «τὸ ἥμισυ τῆς ἀνθρωπότητος ἐξακολουθεῖ νὰ ὑποσιτίζεται ἢ νὰ πεινᾷ καὶ ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἐπιτευχθῆ ἡ ἐλευθερία ἀπὸ τὴν πεῖναν, οὐδεὶς πολίτης καὶ οὐδεμία χώρα ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ αἰσθάνωνται ἱκανοποίησιν καὶ ἀσφάλειαν».

——o——

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 4.— Τὸ παγκόσμιον Συνέδριον Τροφίμων συνέρχεται σήμερον εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν πρωτεύουσαν καὶ θὰ ἀκούσῃ ὅτι: Ζητοῦνται «ἀμέσως»: Κτηνοτροφικὰ προϊόντα, 60 ἑκατομμύρια τόννοι. Φροῦτα καὶ λαχανικά, 50 ἑκατομμύρια τόννοι. Λίπη καὶ ἔλαια, 5½ ἑκατομμύρια τόννοι. Ζητοῦνται «ἀμέσως»: Διότι 400 καὶ πλέον ἑκατομμύρια ἄνθρωποι εἰς τὸν κόσμον τώρα πεινοῦν. Διότι 1.000 καὶ πλέον ἑκατομμύρια ἄνθρωποι εἰς τὸν κόσμον τώρα ὑποσιτίζονται.

Καὶ ἀκόμη θὰ ἀκούσῃ, ὅτι τὸ συγκλονιστικὸν πρόβλημα τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν μάστιγα τῆς πείνης, θὰ ἐπιταθῇ εἰς τὸν αἰῶνα μας τῶν πυραύλων καὶ τῶν ἀτομικῶν βομβῶν:

Ἐπειδὴ ἡ «πληθυσμιακὴ ἔκρηξις», χάρις καὶ εἰς τὰς προόδους τῆς ἰατρικῆς, θὰ αὐξήσῃ τοὺς κατοίκους τοῦ πλανήτου μας ἀπὸ 3 δισεκατομμύρια εἰς 6 δισεκατομμύρια μέχρι τὸ τέλος τοῦ αἰῶνος.

Ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ εἰς τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον μεταξὺ τῶν ἐξειλιγμένων καὶ τῶν καθυστερημένων ἐθνῶν, ποὺ τώρα ἀπέκτησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀξιοπρέπειάν των, εἶναι πάντοτε τεραστία.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΚΑΝΑΔΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ο ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ Λ. ΚΙΝΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ

Πρέπει τὸ ΝΑΤΟ νὰ εἶναι αἰσιόδοξον;

ΑΜΕΤΑΒΛΗΤΟΣ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ

ΤΟΡΟΝΤΟ, 4.— Ὁ πρώην πρωθυπουργὸς τοῦ Καναδᾶ καὶ ἀρχηγὸς τοῦ Συντηρητικοῦ κόμματος Ντιμενμπαῖκερ, ἐδήλωσεν ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην του ὁ Ρῶσος πρωθυπουργὸς Κρούστσεφ θὰ προσεγγίσῃ πρὸς τὴν Λαϊκὴν Κίναν καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ ἀκολουθήσῃ περισσότερον ἀδιάλλακτον πολιτικὴν ἔναντι τῆς Δύσεως.

Ὁ κ. Ντιφενμπαῖκερ προσέθεσεν ὅτι ἡ διάσκεψις τοῦ ΝΑΤΟ εἰς τὴν Ὀττάβαν ἐπετέλεσεν πολὺ ὀλίγα πράγματα, ἴσως διότι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις δὲν προκαλεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος κρίσιν. Ἐν συνεχείᾳ εἶπεν, ὅτι τελευταίως ἐπεκράτησεν εἰς τὸν κόσμον μία βάσιμος αἰσιοδοξία ὅτι θὰ δημιουργηθοῦν καλύτεραι σχέσεις μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως.

«Ἐν τούτοις, τὸ Κρεμλῖνον, συνέχισε, φαίνεται ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἶναι ἀπησχολημένον μὲ τὸν καταρτισμὸν νέας θεμελειώδους πολιτικῆς του, ἡ ὁποία θὰ εἶναι περισσότερον ἀδιάλλακτος ἀπὸ τὴν προηγουμένην ἔναντι τοῦ Δυτικοῦ κόσμου.

»Ὁ σκοπὸς τοῦ Κρεμλίνου παραμένει ἀμετάβλητος. Εἶναι ἡ παγκόσμιος κυριαρχία.

»Ἐξ ἄλλου, νομίζω ὅτι ὁ κ. Κροῦστσεφ θᾶττον ἢ βράδιον θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἀποδεχθῇ ὡρισμένας ἀξιώσεις τῆς κομμουνιστικῆς Κίνας καὶ τοῦτο θὰ ὁδηγήσῃ ἀναμφιβόλως εἰς σκλήρυνσιν τῆς πολιτικῆς του ἔναντι τῆς Δύσεως».

Ὁ κ. Ντιφενμπαῖκερ, σχολιάζων ἐν συνεχείᾳ τὴν εἰς Ὀττάβαν διάσκεψιν τοῦ ΝΑΤΟ, εἶπεν ὅτι αὕτη κατέδειξεν ὅτι ἡ Ἀτλαντικὴ Συμμαχία τείνει νὰ καταστῇ ἀσθενεστέρα, ὅταν τὸ Κρεμλῖνον δὲν ἀσκῇ πίεσιν, ἐνῷ ἀντιθέτως παραμένει ἰσχυρὰ ὅταν ὑφίσταται διεθνὴς κρίσις.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Προεφυλακίσθη καὶ ὁ Ἀντ. Πιτσῶκος

Ὁ Σωτηρχόπουλος ἐπιμένει ὅτι ἐδέχθη ἐπίθεσιν

Ἀναιρεῖ κατάθεσίν του ὁ φοιτητὴς Ντεντιδάκης

ΚΑΙ ΠΛΑΘΕΙ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

ΑΘΗΝΑΙ, 4.— Τηλεγραφοῦν ἐκ Θεσσαλονίκης ὅτι τὴν 9ην π.μ. σήμερον προσήχθη εἰς τὸν κ. ἀνακριτὴν ὁ Ἀντώνιος Πιτσῶκος, ἐτῶν 18, μικροπωλητής, ὅστις κατηγορεῖται ὅτι ἔλαβε μέρος ὁμοῦ μετ' ἄλλων εἰς τὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ βουλευτοῦ τῆς ΕΔΑ κ. Τσαρουχᾶ. Ἐναντίον του ἀπηγγέλθη κατηγορία διὰ βαρεῖαν σωματικὴν κάκωσιν καὶ ὁ Πιτσῶκος μετὰ τὴν ἀπολογίαν του ἐκρίθη προφυλακιστέος. Ὁμοφωνία εἰσαγγελέως καὶ ἀνακριτοῦ.

Ὁ Πιτσῶκος ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ μετὰ τοῦ συνηγόρου του, ἡ ἀπολογία του δὲ διήρκεσεν ἐπὶ 4ωρον.

Ὡς ἐγνώσθη, οὗτος ἰσχυρίσθη ὅτι δὲν ἔχει ἀνάμιξιν εἰς τὴν ὑπόθεσιν καὶ προέβαλε σοβαρὸν ἄλλοθι ὅτι ἀπὸ τῆς 9ης ἕως τῆς 10ης νυκτερινῆς εὑρίσκετο εἰς καφενεῖον παρὰ τὴν Ἄνω Τρούμπα, μετὰ φίλων του.

Ἐπίσης εἶπεν ὅτι δὲν εἶχε σχέσεις ποτὲ μετὰ τοῦ Κοτζαμάνη οὔτε καὶ μετὰ τοῦ Ἐμμανουηλίδη. Τὸν τελευταῖον ἐγνώριζεν ἐξ ὄψεως καὶ ὅτι τὰ γεγονότα τὰ ἐπληροφορήθη τὴν ἐπομένην.

Ὁ Πιτσῶκος ἐζήτησεν ἐπιμόνως ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴν νὰ γίνῃ δευτέρα κατ' ἀντιπαράστασιν ἐξέτασις μετὰ τοῦ κ. Τσαρουχᾶ, λόγῳ ὅμως τῆς καρδιοπαθείας ἐξ ἧς πάσχει ὁ κ. Τσαρουχᾶς, ἐκρίθη ὅπως ἡ δευτέρα κατ' ἀντιπαράστασιν ἐξέτασις γίνῃ εἰς εὐθετώτερον χρόνον.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἐνώπιον τοῦ ἀντεισαγγελέως κ. Ἀθανασοπούλου ἀπελογήθη ὁ Σωτηρχόπουλος, ὁ ὁποῖος ἐπέμεινεν ὅτι ἐδέχθη ἐπίθεσιν ὑπὸ ἀγνώστου καθ' ὁδὸν καὶ ὅτι δὲν εἶπε ψέμματα. Ἐπίσης κατέκρινε τὴν ἀδελφήν του, ἡ ὁποία τὸν ἔχει ἀποκαλέσει μυθομανῆ, εἶπεν ὅτι «ἡ ἀδελφή μου ἀνήκει σὲ ἄλλη παράταξι». Οὗτος εἶχεν ὡς συνήγορόν του μέλος τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς τῆς ΕΔΑ.

ΕΝΑ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ κ. ΤΣΑΡΟΥΧΑ

Ἐπίσης οἱ δικηγόροι τοῦ κ. Τσαρουχᾶ ἐπεσκέφθησαν τὸν εἰσαγγελέα κ. Παπαντωνίου καὶ τοῦ ἐνεχείρισαν ὑπόμνημα τοῦ βουλευτοῦ κ. Τσαρουχᾶ, τὸ ὁποῖον οὗτος ὑπέγραψε παρουσίᾳ πταισματοδίκου καὶ διὰ τοῦ ὁποίου καταφέρεται ἐναντίον ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς ὡς ἐνεχομένων δῆθεν εἰς τὴν ἐναντίον του ἐπίθεσιν, ἀποδίδων εὐθύνας εἰς τὸν στρατηγὸν Μήτσου, ἐπιθεωρητὴν χωροφυλακῆς Βορείου Ἑλλάδος, τὸν ἀστυνομικὸν διευθυντὴν Θεσσαλονίκης, τὸν διοικητὴν ἀσφαλείας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

ΚΕΝΟΝ ΔΥΣΑΝΑΠΛΗΡΩΤΟΝ ΑΦΗΝΕΙ Ο ΠΟΝΤΙΦΗΞ

ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΕΝΘΟΣ ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Τὸ φέρετρον φρουροῦν μέλη ἀριστοκρατικῶν οἰκογενειῶν τῆς ἰταλικῆς πρωτευούσης

82ΜΕΛΕΣ ΤΟ ΚΟΝΚΛΑΒΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΠΑΠΑΝ

Ο ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΣ ΜΟΡΚΙΝΙ ΦΕΡΕΤΑΙ ΩΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ. Ἡμέρα ἐθνικοῦ πένθους ἐκηρύχθη ἡ σημερινὴ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνῷ οἱ ἁπανταχοῦ τοῦ κόσμου Καθολικοὶ πενθοῦν βαρέως τὸν θάνατον τοῦ Πάπα Ἰωάννου ΚΓ΄.

Τὸ φέρετρον εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει τοποθετηθῆ ὁ νεκρὸς τοῦ Πάπα ἐνδεδυμένος μὲ τὸν ἐξ ἐρυθροῦ βελούδου καὶ ἑρμίνας μανδύαν καὶ μὲ τὸν λευκὸν ἐκ μετάξης σκοῦφον εἰς τὴν κεφαλήν, θὰ φρουροῦν ἐναλλὰξ μέλη τῶν ἀριστοκρατικῶν οἰκογενειῶν τῆς Ρώμης.

Τὸ ἀπόγευμα ἡ σορὸς μετεφέρθη ἐπισήμως εἰς τὴν Βασιλικὴν τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ἡ ἀκολουθία κατῆλθε τὴν σκάλα ρέτζια (βασιλικὴ κλίμαξ) τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Βατικανοῦ, διῆλθε διὰ τῆς περιφήμου ὀρειχαλκίνης θύρας καὶ μέσῳ τῆς πλατείας τοῦ Ἁγίου Πέτρου κατηυθύνθη εἰς τὸν ὁμώνυμον ἱστορικὸν ναόν.

Εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἰταλίαν τὰ συνήθη προγράμματα τοῦ ραδιοφώνου καὶ τῆς τηλοψίας θὰ ἀκυρωθοῦν καὶ δὲν θὰ μεταδίδωνται παρὰ μόνον δελτία εἰδήσεων.

Ὅταν ὁ Πάπας ἀφῆκε τὴν τελευταίαν του πνοήν, δύο ἄνδρες τῆς Ἑλβετικῆς φρουρᾶς μὲ βαθύχρωμον στολήν, μὲ κράνη καὶ γυμνὰ ξίφη τεταμένα μὲ τὴν αἰχμήν των πρὸς τὴν Γῆν ἐτοθετήθησαν πλησίον τῆς νεκρικῆς κλίνης, περὶ τῆς ὁποίας ἔκαιον λαμπάδες.

Τὸ σκήνωμα τοῦ Πάπα θὰ διατηρηθῇ ὄχι διὰ ταριχεύσεως καὶ ἀπορροφήσεως ἀρωματικῶν οὐσιῶν, ὡς ἐγένετο εἰς τὸν Πάπαν Πῖον τὸν 12ον, ἀλλὰ διὰ τοῦ συστήματος τῶν ἐνέσεων ποὺ ἐφηρμόσθη εἰς τὸν Πάπαν τὸν 11ον. Ὁ νεκρὸς θὰ ἐκτεθῇ εἰς προσκύνημα εἰς τὴν Βασιλικὴν τοῦ Ἁγίου Πέτρου κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τῶν «ἐνναταίων», ἐπισήμου κηδείας, ἀκολούθως δὲ θὰ διακομισθῇ εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ Βατικανοῦ, ὅπου θὰ ἐνταφιασθῇ πλησίον τοῦ Πάπα 11ου.

ΤΟ ΚΟΝΚΛΑΒΙΟΝ
ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ.

Τὸ Κονκλάβιον, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐκλέξῃ διάδοχον τοῦ ἀποθανόντος Πάπα Ἰωάννου 23ου ἀποτελεῖται ἐξ 82 μελῶν.

Τὰ μέλη τοῦ Κονκλαβίου, ἀναλόγως τῆς ἐθνικότητός των, κατανέμονται ὡς ἀκολούθως: Ἰταλοὶ 29, Γάλλοι 8, Ἱσπανοὶ 6, Ἀμερικανοὶ 5, Γερμανοὶ 3, Ἀργεντινοὶ 2, Καναδοὶ 2, Ἰρλανδοὶ 1, Πορτογάλοι 2, Ἀρμένιοι 1, Αὐστραλοὶ 1, Αὐστριακοὶ 1, Βέλγοι 1, Χιλιανοὶ 1, Κινέζοι 1, Βολιβιανοὶ 1, Ἄγγλοι 1, Οὗγγροι 1, Ἰνδοὶ 1, Ἰάπωνες 1, Μεξικανοὶ 1, Ὀλλανδοὶ 1, Περουβιανοὶ 1, Φιλιππινέζοι 1, Πολωνοὶ 1, Σύροι 1, ἐκ Ταγκανίκας 1, ἐξ Οὐρουγουάης 1, ἐξ Ἰσημερινοῦ 1 καὶ ἐκ Βενεζουέλας 1.

——o——

ΑΝΕΒΛΗΘΗ
ΤΟ ΟΙΚΟΥΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ

ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ, 4.— Ἡ σύγκλησις τοῦ οἰκουμενικοῦ συμβουλίου τοῦ Βατικανοῦ ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιηθῇ τὴν 8ην Σεπτεμβρίου, ἀνεβλήθη αὐτομάτως, κατόπιν τοῦ θανάτου τοῦ Πάπα. Τώρα θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὸν διάδοχόν του ὁ ὁποῖος θὰ ἀποφασίσῃ κατὰ πόσον πρέπει νὰ συνέλθῃ τὸ συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται μὲ τὰ διδάγματα καὶ τὴν γραμμήν, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ Ρωμιοκαθολικὴ ἐκκλησία εἰς τὸν κόσμον.

Κατὰ τὰς τελευταίας του ἡμέρας ὁ Πάπας Ἰωάννης εἶχεν ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως τὸ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 5ΕΤΗ ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ

Μετέβαλε ριζικῶς τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν

Ἀντεμετώπισε διεθνῆ θέματα

ΚΑΙ ΕΚΕΡΔΙΣΕ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΕΒΑΣΜΟΝ

ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ, 4.— Ὁ ἐκλιπὼν Πάπας Ἰωάννης ΚΓ΄ ὑπῆρξε μία ἐκ τῶν ἐλαχίστων φυσιογνωμιῶν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἐπεβλήθη ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐγκαθιδρύσεώς του εἰς τὸν Παπικὸν θρόνον. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πενταετοῦς ποιμαντορίας του, κατώρθωσε νὰ μεταβάλῃ ριζικῶς τὴν ὄψιν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν τομέα τῶν διεθνῶν ὑποθέσεων. Θὰ ἦτο σφάλμα νὰ λέγεται, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐθεωρεῖτο ὡς «ἀντιδραστική», ὅταν οὗτος ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον καὶ «προοδευτική» ὅταν ἀπέθανεν.

Ἐν τούτοις, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἡ προσωπικότης του καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἀντιμετώπισις τῶν παγκοσμίων προβλημάτων, ἐπέδρασαν μεγάλως ἐπὶ ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων.

Τὰ κηρύγματά του ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς μὴ χρησιμοποιήσεως τῆς βίας, καθὼς καὶ ἡ ἔκκλησίς του διὰ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς ἐνδείας καὶ τῆς ἀνισότητος καὶ διὰ τὴν χορήγησιν βοηθείας εἰς τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν χώρας, ἐξησφάλισαν εἰς αὐτὸν τὸν παγκόσμιον σεβασμόν.

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα ἐνεφάνιζε τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν ὡς εὐνοοῦσαν τὴν ἀμάθειαν, τὰς προλήψεις, τὰ προνόμια καὶ τὴν ἀνισότητα. Ἐν τούτοις, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς δευτέρας Ρωμαιοκαθολικῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τὸ φθινόπωρον τοῦ 1962, ὁ Τύπος τῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν ἤρχισε νὰ δημοσιεύῃ εὐνοϊκὰ σχόλια διὰ τὸν Πάπαν Ἰωάννην, τὸν ὁποῖον ἐχαρακτήρισεν ὡς προσχωρήσαντα εἰς τὴν ἄποψιν τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως καὶ ὡς εὐνοϊκῶς προσκείμενον πρὸς τινας τῶν πολιτικῶν σκοπῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ συνασπισμοῦ.

Ἐν τούτοις, ὁ Πάπας Ἰωάννης δὲν ἐκήρυσσε τὸν ἰδεολογικὸν συμβιβασμὸν μὲ τὸν κομμουνισμὸν ἢ τὸν ὑλισμὸν καὶ δὲν ἐδίσταζε νὰ ὑψώνῃ τὴν φωνήν του, ὅταν διέβλεπε κίνδυνον ἐναντίον τῆς εἰρήνης.

Εἰς τὴν ἱστορικὴν ἐγκύκλιόν του «Μάτερ ἐ Ματζίστρα» τῆς 15ης Μαΐου 1961, ἐνέκρινε τὴν «σοσιαλιστικοποίησιν», ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν θὰ ἔθιγε τὴν ἀνθρωπίνην ἐλευθερίαν. Εἰς τὴν ἐπομένην, ὅμως, ἐγκύκλιόν του τῆς 11ης Νοεμβρίου 1961, διεμαρτυρήθη ἐντόνως κατὰ τῶν διωγμῶν εἰς τὸν κομμουνιστικὸν κόσμον.

ΜΙΑ ΣΟΒΑΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Σήμερον ἀρχίζει ἡ δίκη διὰ τὸ τραγικὸν δυστύχημα εἰς τὸ νταμάρι παρὰ τὸ Αἴγιον

ΕΙΧΟΝ ΦΟΝΕΥΘΗ ΠΕΝΤΕ ΑΤΟΜΑ

Τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον τῆς πόλεώς μας θὰ ἀσχοληθῇ σήμερον μὲ μίαν σοβαρὰν ὑπόθεσιν. Πρόκειται διὰ τὸ τραγικὸν δυστύχημα εἰς τὸ νταμάρι «Διαμαντῆ», πλησίον τοῦ Αἰγίου, κατὰ τὸ ὁποῖον εὗρον τὸν θάνατον πέντε ἄτομα καὶ ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς ἕτερα πέντε.

Διὰ τὸ ἀνωτέρω δυστύχημα κατηγοροῦνται ὡς ὑπεύθυνοι οἱ Χαρ. Κριθαρᾶς, τότε νομομηχανικὸς Ἀχαΐας καὶ ἤδη νομομηχανικὸς Ἀττικῆς, καὶ Νικολετᾶτος, μηχανικὸς Αἰγιαλείας. Οὗτοι κατηγοροῦνται δι' ἀνθρωποκτονίαν ἐξ ἀμελείας καὶ σωματικὰς κακώσεις, διότι δὲν εἶχον λάβει τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ ἐν λόγῳ νταμάρι.

Τὸ δυστύχημα ἔλαβε χώραν τὴν 22αν παρελθόντος Αὐγούστου.

ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ

ΑΦΙΚΝΕΙΤΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΝ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΠΑΡΑ ΤΟ ΦΡΕΑΡ ΤΟΥ ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ

Διὰ τηλεγραφήματός του, ὁ ὑφυπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Ἀχ. Γεροκωστόπουλος πρὸς τὸν δήμαρχον Πατρέων κ. Ν. Βέτσον, ἐγνώρισεν ὅτι ἡ ὑπηρεσία Ἀρχαιοτήτων διέταξε τὸν ἐπιμελητήν της κ. Θεμελῆν, ἵνα κατέλθῃ εἰς Πάτρας καὶ παρακολουθήσῃ τὰς ἀνασκαφὰς προσκυνήματος παρὰ τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν. Ὁμοίως ἐνέκρινε πίστωσιν 15.000 δραχμῶν διὰ προσωρινὴν κάλυψιν δαπανῶν ἐρεύνης, ὑποσχομένη νὰ συμπληρώσῃ τὸ ποσὸν εὐθὺς ὡς παραστῇ ἀνάγκη.

Τῆς Ἡμέρας

ΔΙΑ ΝΑ ΜΕΤΟΥΣΙΩΘΟΥΝ ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ

Εὐχαρίστως ἐπληροφορήθημεν — ὡς εἰς ἄλλην στήλην ἀναγράφεται — ὅτι διετάχθη παρὰ τῆς Ὑπηρεσίας Ἀρχαιοτήτων ὅπως κατέλθῃ εἰς Πάτρας ὁ Ἐπιμελητὴς κ. Θεμελῆς διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὰς ἀνασκαφὰς εἰς τὸ φρέαρ, ὅπου τὸ προσκύνημα τοῦ Πολιούχου Ἀποστόλου Ἀνδρέου. Οὕτω, θὰ ἀρχίσῃ, ὅπως πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τὸ ἐζητήσαμεν, συστηματικὴ ἡ ἔρευνα διὰ τὰ ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα τῆς περιοχῆς. Ἐν ὄψει ὅμως τῆς μεγίστης σημασίας διὰ τὴν πόλιν μας καὶ εὐρύτερον τὴν χριστιανωσύνην, ποὺ δυνατὸν νὰ ἔχουν τὰ ὑπὸ ἀνακάλυψιν εὑρήματα, διατυπώνομεν καὶ πάλιν τὸ αἴτημα, ὅπως παρακληθῇ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐπιμόνως καὶ κατέλθῃ εἰς τὰς Πάτρας ὁ εἰδικὸς ἀρχαιολόγος — βυζαντινολόγος, καθηγητὴς κ. Ὀρλάνδος, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν πεῖραν καὶ τὴν ἐπιστημονικήν του διορατικότητα θὰ διασφαλίσῃ τὰς εὐγενεῖς ἐλπίδας τῶν Χριστιανῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀναπτερωθῇ μὲ τὰ πρῶτα εὑρήματα διὰ τὸ μαρτύριον τοῦ Πρωτοκλήτου εἰς τὰς Πάτρας, τὸ ὁποῖον ἔρχεται ἤδη ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη ἀδιαψεύστως νὰ ἐπισημοποιήσῃ. Καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ κ. καθηγητὴς εὐχαρίστως θὰ δεχθῇ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ ἔνθεον αὐτὸ αἴτημα τῆς πόλεως.

ΧΡΕΟΣ ΠΑΜΠΑΤΡΑ·Ι·ΚΟΝ

Πέραν τῶν ἐνοριτῶν τῆς περιοχῆς, εὐρύτερον τὸ φιλόθρησκον Πατραϊκὸν Κοινόν, ᾐσθάνθη ἰδιαιτέραν συγκίνησιν καὶ ὑπερηφάνειαν, διὰ τὴν προχθεσινὴν θεμελίωσιν τοῦ ὑπὸ ἀνέγερσιν νέου Ναοῦ, τοῦ καθιερωμένου εἰς εὐλαβῆ προσκύνησιν τῆς μνήμης τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου. Καὶ τοῦτο, διότι ἡ μέχρι σήμερον μὴ ὕπαρξις εἰς τὰς Πάτρας, μίαν πόλιν μὲ ἰδιαιτέραν θρησκευτικὴν παράδοσιν, Ναοῦ, καθιερωμένου εἰς τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ἦτο πράγματι μία παράλειψις σημαντική, τὴν ὁποίαν, εὐτυχῶς ἔρχεται σήμερον νὰ πληρώσῃ ἡ ὡραία πρωτοβουλία τῶν ἐνοριτῶν τῆς Ἁγίας Βαρβάρας. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὅλοι οἱ Πατρινοί, ἀνεξαρτήτως ἐνορίας, θὰ αἰσθανθοῦν τὸ χρέος νὰ συμβάλουν διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου Εὐκτηρίου Οἴκου.

ΑΚΡΩΣ ΕΠΙΤΥΧΕΙΣ

Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, ἡ ἐπιτυχία τῶν γυμναστικῶν ἐπιδείξεων καὶ ἀθλητικῶν ἀγώνων τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ νομοῦ μας, ὑπῆρξεν ἄνευ προηγουμένου. Ὅ,τι παρουσιάσθη εἰς ὀργάνωσιν καὶ ἑλληνικὴν ἀλκὴν ἀπὸ τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν μας εἰς τὸν στίβον τοῦ Σταδίου, μὲ τὴν ἐφετεινὴν ὡραίαν καὶ ἐπιβλητικὴν πρωτοτυπίαν τῆς συμμετοχῆς «ὁμάδος ἐπιλέκτων» ἀπὸ κάθε σχολεῖον, ἦτο πράγματι ἐξαιρετικὸν καὶ δικαίως προεκάλεσε γενικὸν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὰ συγχαρητήρια τῶν χιλιάδων θεατῶν.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ «ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΣ»

Δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπιτυχὲς τὸ μέτρον τῆς Δ.Ε.Η. νὰ «συμψηφίζῃ», διὰ τὸ προσωπικόν της, τὴν διὰ Διατάγματος καθιερωμένην τοπικὴν ἀργίαν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, μὲ ἐργασίαν κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἥτις εἶναι καθιερωμένη ὡς Πανελλήνιος ἀργία τῶν Δημοσίων καταστημάτων, Τραπεζῶν, Ὀργανισμῶν κλπ., πολὺ δὲ περισσότερον ὅτι ἡ τελευταία αὐτὴ ἑορτὴ εἶναι ἀργία καὶ διὰ τὴν ΔΕΗ εἰς τὴν ὑπόλοιπον Ἑλλάδα, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς ἀργίας τοπικῶν ἑορτῶν, ὁπότε καὶ πάλιν γίνεται «συμψηφισμός». Τὸ πρᾶγμα, πέραν τοῦ ὅτι δημιουργεῖ μίαν ἀνισότητα μεταχειρίσεως ἀπαραδέκτου, θυμίζει καὶ ὀλίγον «Ἑβραϊκὸ παζάρευμα», τὸ ὁποῖον δὲν στέκει εἰς τὸ κῦρος μιᾶς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως τοῦ διαμετρήματος τῆς ΔΕΗ.

ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΝ ΔΙΑΛΕΞΙΝ

ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Τοῦ κ. ΣΠΥΡ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ

Β΄ (τελευταῖον)

Μετὰ τὴν ἀνάπτυξη ἀπὸ θεωρητικῆς πλευρᾶς τῆς ὅλης κινήσεως γιὰ τὴν δημιουργία χριστιανικοῦ θεάτρου, νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε ν' ἀναφερθῶ σὲ συγκεκριμένες περιπτώσεις πραγματοποιήσεως αὐτῆς τῆς κινήσεως. Στὴν Ἑλλάδα ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν ἵδρυση αὐτοῦ τοῦ Θεάτρου ἄρχισε ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ 1960. Ἀφορμὴ ἔδωσε τὸ Διεθνὲς Συνέδριο τοῦ Συγχρόνου Χριστιανικοῦ Θεάτρου, τὸ ὁποῖο ὠργανώθη ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸν Ἑταιρείας Θρησκευτικοῦ Δράματος τῆς Μεγ. Βρεταννίας εἰς Ρουαγιωμὸν τῆς Γαλλίας. Ἦταν τὸ δεύτερο συνέδριο αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Τὸ πρῶτο εἶχε γίνει στὴν Ὀξφόρδη τῆς Μ. Βρεταννίας. Μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων 20 χωρῶν ἦταν καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος, ἡ κ. Ρένα Τριανταφυλλίδου, ἡ σημερινὴ πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας τοῦ Χριστιανικοῦ Θεάτρου.

Εἰς τὸ συνέδριον, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ θεωρητικὴ ἀνάπτυξη τῆς ἀναληφθείσης προσπαθείας, ἐξετέθη καὶ ἡ δραστηριότης ἑκάστης χώρας εἰς αὐτὸ τὸ τομέα καὶ ἐπαίχθηκαν διάφορα θεατρικὰ ἔργα. Ἀκόμα τὸ Χ. Θ. εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιο τῆς ἀναζητήσεως καὶ τὴ μεγαλύτερη δράση ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν οἱ ἐρασιτεχνικοὶ Ὅμιλοι, πειραματιζόμενοι ἐπὶ τῶν διαφόρων μορφῶν τοῦ Θεάτρου, ἀπὸ τοῦ λειτουργικοῦ μέχρι καὶ τοῦ κοινωνικοῦ, μὲ περιεχόμενο τὰ διδάγματα τῆς Χριστιανικῆς Διδασκαλίας.

Εἰς τὴ χώρα μας νομίζω ὅτι τὸ θέμα ἐτέθη ἐπὶ βάσεων περισσότερο ὀρθολογιστικῶν καὶ συστηματικῆς μεθοδολογίας. Ἡ ἵδρυσις Σωματείου μὲ τὴ συμμετοχὴ προσωπικοτήτων τῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Θεάτρου, εἶναι ἱκανὴ ἐγγύησις ὅτι ἡ ὅλη ὑπόθεσις θὰ πάρῃ τὸ δρόμο τῆς ἐπιτυχίας ἀπὸ ὀργανωτικῆς πλευρᾶς καὶ ἀπὸ πλευρᾶς οὐσίας. Ἡ δυσκολία, τὴν ὁποία ἀντιμετωπίζουν ὅλες οἱ προσπάθειες γενικῶν κοινωνικῶν σκοπῶν, εἶναι ἀτυχῶς ἡ οἰκονομική. Καὶ ἂν μέχρι σήμερα δὲν ἐπραγματοποιήθη τόσο σύντομα ὅσο ἐπιθυμοῦμε ἡ λειτουργία τοῦ θεάτρου μας, ὀφείλεται εἰς αὐτὸ τὸ γεγονός. Σήμερα προσπαθοῦμε μὲ τὶς συνδρομὲς τῶν μελῶν μας καὶ μὲ κινηματογραφικὲς παραστάσεις νὰ συγκεντρώσωμε τὸ ποσόν, ποὺ θὰ μᾶς χρειασθῇ γιὰ νὰ ξεκινήσωμε. Εὐτυχῶς καὶ ἡ ἀπήχηση τῆς Ἑταιρείας ἦταν ὁμολογουμένως μεγαλύτερη καὶ ἀπὸ τὶς προσδοκίες μας, ὥστε νὰ εἴμαστε αἰσιόδοξοι ὅτι ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ, θὰ κατορθώσωμε ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὰς ἀνάγκας μας. Καὶ τότε θὰ εἴμαστε εὐτυχεῖς καὶ ὑπερήφανοι, γιατὶ μὲ τὶς δικές μας καὶ μόνο δυνάμεις θὰ προσφέρωμε τὴ συμβολή μας εἰς τὴ γενικὴ προσπάθεια τονώσεως τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως.

Ἡ ἔμφαση καὶ ἡ ἔνταση, ποὺ δίνεται ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ θέμα, δικαιολογεῖται ἀπὸ τὴ σύγχυση, ποὺ ἐπικρατεῖ εἰς τὴν ταραγμένην ἐποχή μας. Τὸ Θέατρο καὶ εἰς αὐτὸ συμπεριλαμβάνω καὶ τὸ Κινηματογράφο, παρουσιάζει ἀνησυχητικοὺς πειραματισμούς. Ἱστάμεθα μάρτυρες μιᾶς πνευματικῆς πτωχείας, ἡ ὁποία παλαίει νὰ διατηρηθῇ μὲ τοὺς ἐξωκοινωνικοὺς ἐξωφρενισμοὺς ἢ μὲ σχήματα ἀπροσάρμοστα καὶ μὲ τάσεις ἐξυπηρετήσεως τοῦ τεχνικοῦ ρεαλισμοῦ καὶ τοῦ κτηνώδους ὑλισμοῦ, ὁ ὁποῖος συνέτριψε τὴ ποιητικότητα τῆς ζωῆς. Ἡ ἀνυπαρξία τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀτόμου, ἡ χλιαρὰ αἰσθηματολογία, ὁ ἔντονος αἰσθησιασμός, τὸ περίφημο σὲξ τοῦ κινηματογράφου, ἔχουν ἐπιθέσει τὴ σφραγῖδα τους ἐπικινδύνως εἰς τὴν ὅλη πνευματική μας παραγωγή.

Μὲ αὐτά, δὲ θέλω νὰ ὑποστηρίξω ὅτι τὰ πάντα πῆραν τὸ κατήφορο τῆς καταστροφῆς. Οἱ ἀνθρωπιστικὲς δυνάμεις δὲν ἐξέλιπον εἰς τὸ Θέατρο. Διακρίνουμε συχνὰ τὴν ἀντίθετη τάση ὄχι σὰν ἀντίδραση ἢ ἐπιστροφὴ στὰ παλαιὰ κείμενα, ἀλλὰ σὰν πίστη καὶ συνέχεια τῆς διατηρήσεως τῶν παραδεδεγμένων κοινωνικῶν ἀξιῶν. Βρισκόμαστε εἰς τὸ πλευρὸ αὐτῆς τῆς παρατάξεως. Ἡ κίνησίς μας δὲν εἶναι «ἀντιδραστική» ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀνασχέσεως, ἀλλὰ θετική. Δὲν κάνομε ἐπιλογὴ τοῦ κειμένου μόνον, ἀλλὰ ἐνθαρρύνομε καὶ τὴ συγγραφὴ νέων.

Δὲν γνωρίζομεν πιὰ θὰ εἶναι ἡ ἐπιτυχία μας. Δὲν γνωρίζομε μέχρι ποίου σημείου θὰ μᾶς προσέξῃ ἡ κοινωνία μας. Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ μποροῦμε νὰ διακηρύξουμε, εἶναι ὅ,τι ἔλεγε ὁ παλαιὸς Ἱσπανὸς ζωγράφος ὅταν τὸν κατηγόρησαν ὅτι τὰ φτερὰ τῶν ἀγγέλων του ἦσαν ὑπερβολικὰ μεγάλα: «Ὅσο μεγαλύτερη εἶναι ἡ ἀπιστία τῆς ἐποχῆς μας, τόσο μεγαλύτερα θὰ ζωγραφίζω τὰ φτερὰ τῶν ἀγγέλων μου».

Συναρπαστικὸ μυθιστόρημα

ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ

Τοῦ διασήμου Ἀμερικανοῦ συγγραφέως ΕΡΝΕΣΤ ΓΚΑΝ

19ον

—Ἔλα! Σταμάτα πιά...

—Μά... μά.... ἀκριβῶς αὐτὸ προσπαθῶ κι' ἐγώ, ἀπάντησε καὶ σκούπισε τὰ δάκρυα μὲ τὸ μαντηλάκι της.

—Μήπως θέλεις νερό;

Ὄχι.... Ὄχι... εὐχαριστῶ. Θαρρῶ πὼς πέρασε...

—Τί πέρασε;

—Ὁ μῆνας μας τοῦ μέλιτος.. Δὲ σημαίνει αὐτὸ τίποτε γιὰ σένα;

—Πρῶτα πρῶτα ἔχουμε ἀκόμη δώδεκα ὧρες μπροστά μας. Καὶ ὕστερα δὲν πρόκειται νὰ χωρίσουμε...

—Ὦ Μίλο...

Ἀποφάσισε νὰ γίνῃ πιὸ τρυφερὸς μαζί της.

—Κύττα... Ὅλη ἡ ζωὴ εἶναι ἀκόμη ἀνοιχτὴ μπροστά μας....

—Αὐτὸ εἶναι ἀκριβῶς, ἀπάντησε παίρνοντας βαθιὰ ἀναπνοή.

—Τί εἶναι ἀκριβῶς;

—Εἴμαστε τόσο νέοι.. Λὲς πὼς ὁ κόσμος εἶναι δικός μας... Μὰ τώρα ποὺ τὸν ἀντικρύζω φοβᾶμαι...

—Ἂν εἶναι ὅλη αὐτὴ ἡ αἰτία ποὺ κλαῖς, μπορεῖ νὰ πάψῃς ἀμέσως. Εἶμαι εἴκοσι δύο ἐτῶν. Τὸ διαμέρισμά μας εἶναι πληρωμένο καὶ ἔχω καὶ πενήντα δολλάρια στὴν Τράπεζα. Γιὰ ποιὸ λόγο λοιπὸν κλαῖς;

—Εἶσαι χωρὶς δουλειά....

—Δουλειά; Τί θὰ πῇ δουλειά; Ὑπάρχουν τόσες δουλειὲς στὸν κόσμο. Φτάνει ν' ἀποφασίσω νὰ δουλέψω. Μοῦ εἶπες χιλιάδες φορὲς πὼς ἔχεις ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη σὲ μένα.

—Καὶ βέβαια ἔχω ἐμπιστοσύνη σὲ σένα. Ὄχι ὅμως καὶ στοὺς ἄλλους.. Σκέψου ἂν περίμενα παιδὶ καὶ σὺ βρισκόσουν χωρὶς πεντάρα.

—Μὴ μοῦ πῇς πὼς περιμένεις παιδί, εἶπε ὁ Μίλο κάπως τρομαγμένος.

—Μά, ἂς ὑποθέσουμε πὼς περιμένω....

Ἀφοῦ ἐπιμένεις, ἂς τὸ ὑποθέσουμε. Περιμένεις παιδί. Καὶ δὲν ἔχουμε γιὰ νὰ φᾶμε... Ἐγὼ εἶμαι χωρὶς δουλειά... Ἔξω χιονίζει κι' ἐμεῖς ξεπαγιάζουμε... Ἡ ἀστυνομία χτυπάει τὴν πόρτα μας...

—Ὦ! Μίλο.... Δὲν τὰ ἐννοοῦσα τόσο τραγικὰ...

Ἔσκυψε, τάχα πὼς ἤθελε νὰ κυττάξῃ ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο, καὶ πῆγε πιὸ κοντά του. Ἐκεῖνος τὴν κύτταξε στὰ μάτια καὶ ρώτησε:

—Λοιπόν... εἶσαι;

—Τί νὰ εἶμαι;

—Ἔγκυος.

(Συνεχίζεται)